

Čo vlastne chceme?

Osobne som veľmi sklamaný a znechutený. Z nášho prístupu, prejavov a vyhrotených názorových rozdielov, ktoré sme v plnej kráse a s prehľadom rovno medzi oči vrazili samotnému eurokomisárovi pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka Philovi Hoganovi.

Mali sme tú možnosť a pre mňa osobne aj česť diskutovať s ním 18. októbra 2018 na oficiálnej úrovni počas medzinárodnej konferencie v Bratislave, na ktorej sa hovorilo o nástrojoch a riadení rizík v agropotravinárstve.

Bola to platforma, na ktorej sa zišla elita odborníkov, ktorých zastrešoval práve eurokomisár Phil Hogan. Z iniciatívy vedúceho Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku Ladislava Mika sa počas konferencie uskutočnilo aj samostatné stretnutie so zástupcami agropotravinárskych samospráv. Potiaľto by to bolo všetko v poriadku, tak, ako sa na takéto podujatia patrí a ako takejto tematike prináleží.

Avšak až príliš výrazná názorová nejednotnosť, diametrálne odlišné chápanie hlavných téz, zmes rôznorodých a v niektorých prípadoch aj pre komisára nejasných a zvláštne nastolených tém, k tomu nemiestne úškrny a posmešky na tvári posunulo očakávanú úroveň tejto debaty hlboko nadol.

Osobne som sklamaný, znechutený a znepokojnený tým, čo sme pred eurokomisárom predviedli. My, zástupcovia pozvaných agropotravinárskych samospráv, ktorí máme zastupovať hlasy poľnohospodárov a potravinárov z každého kúta Slovenska: malých, veľkých, mladých, starých a neviem ešte akých.... Dokonca, a tento názor si dovoľím tlmočiť aj za iných poľnohospodárov, nemáme ani presný prehľad o tom, kto koho vlastne zastupuje, koho reprezentuje a aké záujmy háji každá jedna prizvaná samospráva, ktorá sa zúčastnila stretnutia s eurokomisárom.

Kým jeden považuje za prioritu Spoločnú poľnohospodársku politiku, druhý lepší prístup k pôde, ďalší odstránenie politických rizík, alebo koniec praktík tzv. vybavovačov, menej obmedzení pri

integrovanej produkcii či zachovanie poľnohospodárskych družstiev. Uznávam, neriešených problémov sa za posledné roky nahromadilo na stole naozaj veľa. Smutné však je, že v ich pozadí sa neťahá jednotná tematická línia, ktorá by slovenských poľnohospodárov a potravinárov spájala, a nie rozdeľovala.

Nie je v poriadku, že sme sa nedokázali názorovo naladiť a že sme eurokomisárovi v túto pre nás obzvlášť zásadnú chvíľu nedokázali aspoň približne rovnakou rečou povedať, v čom spočíva problém slovenského agropotravinárstva. Zmätenosť eurokomisára z našich monológov bola zjavná. Čo si v skutočnosti myslel, pozná len on sám...

Šanca sedieť zoči voči eurokomisárovi sa neponúka každý deň ani každý mesiac. Vnímam to preto ako zahodenú šancu ukázať prvému mužovi európskeho poľnohospodárstva a potravinárstva, ako by sme si doma na Slovensku aj v prispení zreformovanej poľnohospodárskej politiky priali obrábať pôdu, pestovať na nej plodiny, chovať zvieratá a vyrábať potraviny.

Vnímam to ako vodu na mlyn všetkým našim neprajníkom, ktorí sa v našich skutočných problémoch nevyznajú a toto strategické odvetvie naďalej považujú len za akýsi prívesok národného hospodárstva tohto štátu. Však obchody sú plné potravín, tak v čom je problém?!

Spájajme sa a spoločne viac presadzujme myšlienky o obrode slovenského poľnohospodárstva a potravinárstva. Budeme silnejší, čitateľnejší a bude nás aj viac počuť!

Nevydarená diskusia s eurokomisárom Philom Hoganom nám samým sebe nastavila zrkadlo, aké priority sú pre nás podstatné a čo vlastne chceme. Faktom je, že nie sme jednotní, že ťaháme voz za množstvo rozličných povrazov, rôznou silou, navyše do nejasného cieľa. Ten voz sa však časom môže roztrhnúť... A na zem do blata padnú ako poľnohospodári tak aj potravinári...